Dosarul nr. 5r-7518/2025
4-25177146-12-5r-19122025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 iunie 2026 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintele ședinței,
Judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
Cu participarea:
Petiționarului Ion Donțu
În lipsa:
Agentului constatator GheorgheBulgari

Examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de către Donțu Ion, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria și nr. MAI06 921219 din 04 decembrie 2025, încheiat de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale,

C O N S T A T Ă:

La 04 decembrie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția Patrulare „Centru”, Bulgari Gheorghe, a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06921219, prin care cet. Donțu Ion a fost sancționat cu amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 lei, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acestuia că, la 04 decembrie 2025, ora 13:20, conducând autovehiculul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ”*****”, a încălcat marcajul rutier linia continuă, ignorând indicatorul rutier 3.31 – oprire interzisa, din Regulamentul circulației rutiere.

La rândul său, petiționarul cet. Donțu Ion, la 05 decembrie 2025, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06921219 din 04 decembrie 2025, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și, respectiv, a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, cu încetarea procesului contravențional la caz.

În motivarea contestației, în esență a indicat că nu se face vinovat de ignorarea indicatorului rutier „staționarea interzisă” din Regulamentul circulației rutiere, întrucât agentul

constatator a apreciat în mod eronat circumstanțele de fapt. Petiționarul susține că nu staționa, ci aștepta să îi fie acordată prioritatea pentru a efectua manevra de schimbare a benzii de circulație.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția Patrulare ,,Centru", Bulgari Gheorghe, fiind citat legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin intermediul poștei electronice, la adresa de e-mail indicată în scrisoarea de însoţire a cauzei contravenţionale, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a solicitat amânarea ședinței de judecată și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale în ședința de judecată, şi în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate, iar această modalitate a fost acceptată de ambele părți.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a participanților la proces, care au cunoscut cert despre examinarea cazului, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În cadrul ședinței de judecată, petiționarul Donțu Ion a susținut contestația înaintată, după conținut, menționând că, nu a comis fapta contravenționale de care a fost învinuit.

Audiind opinia petiționarului, examinând materialele dosarului cauzei contravenţionale în raport cu contestaţia depusă şi temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că contestația urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional încetat din următoarele considerentele.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06921219 din 04 decembrie 2025 Donțu Ion a fost sancţionat cu amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 lei, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acestuia că, 04 decembrie 2025, ora 13:20, conducând autovehiculul de model „*****", cu numărul de înmatriculare "*****", a încălcat

marcajul rutier linia continuă, ignorând indicatorul rutier 3.31 – oprire interzisa, din Regulamentul circulației rutiere.

Cu întâietate, instanţa de judecată stabileşte că, contestaţia lui Donțu Ion este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancţionare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional fiind respectate pe deplin.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 alin. (1) Cod contravenţional.

Instanţa de judecată reţine că, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit şi perfectat în prezenţa contravenientului, care însă a refuzat să semneze actul întocmit în privința sa, fapt certificat prin semnătura martorului Antoci Serghei.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenție, instanţa constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente și cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 și art. 445 Cod contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale incriminate, potrivit art. 240 alin. (1) Cod contravențional, nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație și a celui destinat vehiculelor de rută se sancționează cu amendă de la 10 la 12 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

În speță, instanța de judecată atestă lipsa în totalitate a probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate făptuitorului, și anume circumstanțele faptice care ar confirma că la 04 decembrie 2025, ora 13:20, petiționarul conducând autovehiculul de model „*****”, cu numărul de înmatriculare ”*****”, ar fi încălcat marcajul rutier linia continuă, ignorând indicatorul rutier 3.31 – oprire interzisa, din Regulamentul circulației rutiere.

Astfel, în cadrul examinării contestației, instanța de judecată a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția petiționarului Donțu Ion or, întru confirmarea comiterii contravenției, la materialele cauzei nu există nici un element de fapt, dobândit în modul stabilit de prezenta lege, care a servit la constatarea existenţei contravenţiei, la

identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la elucidarea tuturor circumstanţelor importante pentru justa soluţionare a cauzei, potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravenţional.

De reținut că, în cazul în care făptuitorul Donțu Ion, în contestația înaintată a invocat alte circumstanțe faptice decât cele constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susținerea actului de acuzare contravențională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, instanța de judecată relevă că, afirmațiile invocate în actul de constatare a faptei contravenționale poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv, în contextul art. 461 din Codul contravenţional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina cet. Donțu Ion, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acţionează principiul *in dubio pro reo*.

Or, agentul constatator nu a administrat nicio probă pertinentă și concludentă care să demonstreze circumstanțele reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție. Totodată, este de menționat că, deși la materialele cauzei a fost anexată o înregistrare video pe un suport optic de tip CD, din vizualizarea acesteia nu rezultă circumstanțele de fapt reținute de agentul constatator, și anume oprirea într-un loc interzis.

Deși mijlocul de transport nu se afla în deplasare, din imagini se observă funcționarea intermitentă a luminilor de avarie. Cu toate acestea, agentul constatator nu a stabilit dacă vehiculul era oprit ori și-a întrerupt temporar deplasarea din motive întemeiate, cum ar fi efectuarea manevrei de schimbare a benzii de circulație, astfel cum a susținut petiționarul, ori din alte motive obiective. De asemenea, nu au fost administrate probe care să demonstreze că vehiculul era oprit, în sensul prevederilor Regulamentului circulației rutiere.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei” obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).* Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu

privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei *[Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.),nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006*].

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției.

Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse cet. Donțu Ion.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30*).

Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că cet. Donțu Iona încălcat Regulamentul circulației rutiere. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

În încheiere, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința cet. Donțu Ion, deoarece în acțiunile făptuitorului lipsește atât latura obiectivă a contravenției incriminate, cât şi cea subiectivă, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației. Susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăţia cet. Donțu Ion nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

Pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, instanța determină că, contestația este una întemeiată și, în consecință, se va dispune admiterea acesteia după conținut şi, nu în ultimul rând, se va proceda la încetarea

procesului contravențional pornit în privința cet. Donțu Ion pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 448 şi, respectiv, art. art. 460 - 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația depusă de către cet. Donțu Ion, născut la *****, IDNP *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 921219 din 04 decembrie 2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP mun. Chișinău, Bulgari Gheorghe, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa cet. Donțu Ion, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, şi care prin decizia agentului constatator inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost supus sancțiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 lei, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Denis GUZUN**